

Административен съд - Габрово
ГР.ГАБРОВО УЛ.РАЙЧО К. ОБЩИНС

Административно дело № 1/2018г.

4

Административно отделение
№ на страната в списъка
на лицата за призоваване 2
27.3.2018 г.

ОБЩНСКИ СЪВЕТ СЕВЛИЕВО	
Регистрационен индекс и дата	
РД-01-03.5-11	30.03/18

БНН

СЪОБЩЕНИЕ

До ОБЩНСКИ СЪВЕТ - СЕВЛИЕВО

като Ответник

Област ГАБРОВО ГР.СЕВЛИЕВО ПЛ.СВОБОДА/СТЕФАН ПЕШЕВ/ № 1

Приложено, връчваме Ви препис от Решение № 32/27.3.2018г. по
Административно дело № 1/2018г., постановено от Административен съд -
Габрово, Административно отделение .

Решението подлежи на обжалване, както е посочено в него.

Забележка: Лица, чрез които не може да бъде връчено съобщението,
съгласно чл.46, ал.3 от ГПК РАЙОННА ПРАКУРАТУРА ГР. СЕВЛИЕВО

/ насрещна страна, лица, заинтересовани от изхода на делото или изрично посочени в писмено изявление на адресата /

Забележка: Вижте указанията на гърба на съобщението.

СЕКРЕТАР : .....

/ М.КАРАДЖОВА /

РЕШЕНИЕ

№ 32

гр. Габрово, 27.03.2018 година

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – ГАБРОВО в публично заседание на двадесет и осми февруари две хиляди и осемнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СВЕТЛОЗАР РАЧЕВ

ЧЛЕНОВЕ: ГАЛИН КОСЕВ

ДАНИЕЛА ГИШИНА

при секретаря **МАРИЕЛА КАРАДЖОВА** и с участието на прокурор **ЛЮДМИЛА РАЧЕВА** като разгледа докладваното от съдия Д. Гишина адм. дело № 1 по описа за 2018 година и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 185 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по протест на прокурор в Районна прокуратура – Севлиево против чл. 5, ал. 1, т. 23 и 24, чл. 17, ал. 1, т. 8, чл. 24, ал. 1, т. 7 и чл. 118, ал. 1 от Правилника за организацията и дейността на Общинския съвет, неговите комисии и взаимодействието му с общинската администрация в Община Севлиево, приет с Решение № 244 от 26.07.2016 година на Общински съвет – Севлиево.

В протеста се твърди, че протестираните текстове от Правилника противоречат на норми от акт с по-висока степен – Закона за местното самоуправление и местната администрация /ЗМСМА/, а Правилникът е издаден от Общински съвет – Севлиево извън кръга на правомощията му и при неправилно приложение на материалния закон. По отношение на чл. 5, ал. 1, т. 23 от Правилника се сочи, че противоречи на чл. 30 от ЗМСМА, в чиято ал. 4 са посочени изрично основанията за прекратяване пълномощията на общински съветник, като посоченото в чл. 5, ал. 1, т. 23 от Правилника липсва. Според твърдяното в протеста, атакуваният текст от Правилника противоречи и на чл. 30, ал. 6 от ЗМСМА, според която компетентността за предсрочно прекратяване на пълномощията принадлежи на общинската изборителна комисия, а не на общинския съвет. С аналогични доводи за основание, липсващо в закона, и компетентност на общинската изборителна комисия в протеста се твърди, че чл. 5, ал. 1, т. 24 от Правилника противоречи на чл. 42, ал. 1 и ал. 3 от ЗМСМА. Относно чл. 17, ал. 1, т. 8 от Правилника се твърди, че в ЗМСМА липсва законова норма, която да позволява на Председателя на общинския съвет да контролира разходването на средства от общинския бюджет, предвидени за издръжка на Общинския съвет, като такива правомощия са дадени на кмета на общината според чл. 44, ал. 1, т. 5 от ЗМСМА. Според протеста, нормата на чл. 24, ал. 1, т. 7 от Правилника противоречи на чл. 30, ал. 4, т. 7 от ЗМСМА, като е посочено, че противоречието произтича от това, че „местожителство” и „постоянен адрес” са две различни понятия, в закона е използвано понятието „постоянен адрес” и това обосновава противоречието на Правилника по този пункт. По отношение на чл. 118, ал. 1 от Правилника в протеста се твърди, че текстът преповтаря този на чл. 5, ал. 1, т. 24 от същия Правилник, като в протеста са развити доводи за противоречие с чл. 42, ал. 1, т. 2 и т. 10 и чл. 42, ал. 3 от ЗМСМА. Прави се искане за отмяна на атакуваните с протеста текстове от Правилника.

В открито съдебно заседание за Районна прокуратура – Севлиево се явява подателят на протеста - прокурор Десислава Христова, която поддържа подадения протест, както и искането по същество за отмяна на горепосочените разпоредби, претендира присъждане на направените по делото разноски в размер на 20 /двадесет/ лева.

Ответната страна Общински съвет – Севлиево не се представлява в открито съдебно заседание. В депозираните по делото писмено становище /л. 56-58/ и писмена молба /л. 65/ от надлежно надлежно упълномощени процесуални представители – адвокати, се заявява становище за неоснователност на протеста, развиват се доводи по същество и се прави искане за отхвърляне на протеста. Претендира се присъждане на направените по делото разноски, вкл. заплатен адвокатски хонорар.

Представителят на Окръжна прокуратура – Габрово дава заключение за основателност на протеста и отмяна на атакуваните текстове от Правилника.

Подаването на протеста е съобщено по реда на чл. 188 във връзка с чл. 181, ал. 1 и ал. 2 от АПК, като обявление е публикувано в бр. 9 от 26.01.2018 година на „Държавен вестник“ /л. 61/, обявено е на таблото на Административен съд – Габрово /л. 63/ и интернет страницата на Върховен административен съд /л. 62/. Не са постъпвали искания за присъединяване или встъпване по реда на чл. 189, ал. 2 от АПК от други лица.

Съдът намира протеста за допустим, като подаден от надлежна страна и срещу административен акт, подлежащ на съдебен контрол. Правилникът, срещу текстове от който е подаден процесният протест, представлява подзаконов нормативен акт, приет от общински съвет. Съгласно разпоредбата на чл. 187, ал. 1 от АПК подзаконовите нормативни актове могат да бъдат оспорени без ограничение във времето. В случая няма данни да е нарушено и уреденото в чл. 187, ал. 2 от АПК правило за еднократност на оспорването на подзаконов нормативен акт.

След съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, на доводите и възраженията на страните, и като извърши служебна проверка за законосъобразност по реда чл. 168, ал. 1-3 във връзка с чл. 146 и чл. 196 от АПК, съдът приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Правилникът за организацията и дейността на Общинския съвет, неговите комисии и взаимодействието му с общинската администрация в Община Севлиево е приет по предложение на общинския съветник Недко Златев Георгиев – председател на временната комисия за изработване на нов Правилник /л. 22/, в което предложение са посочени причини и мотиви за приемане на нов Правилник, цели, които се поставят с предложението проект и очаквани резултати, финансови и други средства, необходими за прилагане на новия правилник, както и анализ на съответствието с правото на Европейския съюз. От представената по делото разпечатка от официалния сайт на Община Севлиево www.sevlievo.bg /л. 21/ се установява, че мотивите /л. 20/ и проектът на Правилника са публикувани в сайта на 11.05.2016 година. Правилникът е приет с Решение № 244 от 26.07.2016 година на Общински съвет – Севлиево /л. 23-24 и л. 25/, като гласуването е било поименно, видно от отбелязването в решението при посочване на резултата от гласуването. Правилникът е приет с 20 гласа „за“, 2 глас „против“ и 1 глас „въздържал се“ на присъствалите 23 от общо 29 общински съветници. Съгласно § 1 от Преходните и заключителни разпоредби на процесния Правилник, последният се издава на основание чл. 21, ал. 3 от ЗМСМА, а съгласно § 4 влиза в сила от деня на приемането му.

Обществените отношения, свързани с местното самоуправление и местната администрация, са уредени със ЗМСМА /чл. 1/, чиито разпоредби очертават правния статут и компетентността на общинския съвет като орган на местното самоуправление, определящ политиката за изграждане и развитие на общината, във връзка с

осъществяването на дейностите от местно значение, както и на други дейности, определени със закон /чл. 20 от ЗМСМА/. Съгласно чл. 21, ал. 2 от ЗМСМА, в изпълнение на правомощията си по ал. 1 на чл. 21 от ЗМСМА общинският съвет приема правилници, наредби, инструкции, решения, декларации и обръщения. Съгласно разпоредбата на чл. 21, ал. 3 от ЗМСМА общинският съвет приема правилник за организацията и дейността на общинския съвет, неговите комисии и взаимодействието му с общинската администрация. Този правилник, по аргумент от чл. 7, ал. 1 от Закона за нормативните актове /ЗНА/, съгласно който правилникът е нормативен акт, който се издава за прилагане на закон в неговата цялост, за организацията на държавни и местни органи или за вътрешния ред на тяхната дейност, и чл. 76, ал. 3 от АПК, според който общинските съвети издават нормативни актове, с които уреждат съобразно нормативните актове от по-висока степен обществени отношения с местно значение, представлява подзаконов нормативен акт. От направения преглед на нормативната уредба следва изводът, че нормотворческите правомощия на общинския съвет произтичат от закона и се ограничават до обществени отношения с местно значение, които обаче не са регулирани от нормативни актове от по-висока степен, в частност до приемането на правилник, уреждащ организацията и дейността на общинския съвет, неговите комисии и взаимодействието му с общинската администрация. Според общия принцип, регламентиран в чл. 15, ал. 1 от ЗНА, нормативният акт трябва да съответства на Конституцията и на другите нормативни актове от по-висока степен.

Съгласно чл. 28 от ЗНА, в относимата към момента на приемане на процесния Правилник редакция от ДВ, бр. 46 от 2007 година, проектът на нормативен акт заедно с мотивите, съответно доклада към него, се внася за обсъждане и приемане от компетентния орган /ал. 1/, като мотивите, съответно докладът, съдържат: 1. причините, които налагат приемането; 2. целите, които се поставят; 3. финансовите и други средства, необходими за прилагането на новата уредба; 4. очакваните резултати от прилагането, включително финансовите, ако има такива и 5. анализ за съответствие с правото на Европейския съюз.

В процесния случай се установява, че изискванията на чл. 28 от ЗНА са спазени, като проектът за Правилник е придружен с мотиви, изпълващи изискването за съдържание по ал. 2 на чл. 28 от ЗНА. Спазено е и изискването на чл. 26 от ЗНА, в относимата към момента на приемане на процесния Правилник редакция от ДВ, бр. 46 от 2007 година, за публикуване на проекта на интернет страницата на съответната институция заедно с мотивите, съответно доклада, и осигуряване на най-малко 14-дневен срок на заинтересованите лица за предложения и становища по проекта. Обнародването е условие за влизане в сила на нормативните актове. Относно актовете на общинските съвети чл. 37, ал. 3 от ЗМСМА предвижда, че нормативните актове на общинските съвети се обнародват в печата или се разгласяват по друг начин на територията на общината. При проверка на официалния сайт на Община Севлиево www.sevlievo.bg се установява, че в секция „Общински съвет“, подсекция „Правилници“ /<http://www.sevlievo.bg/bg/article/63/pravilnici.html>/ е публикуван текстът на процесния Правилник, с посочена дата на качване 08.02.2017 година, предвид факта, че с Решение № 031 от 31.01.2017 година на Общински съвет – Севлиево Правилникът е изменен и допълнен /§ 3 от ПЗР на Правилника/. От посоченото може да се направи извод, че към момента на подаване на протеста Правилникът е действащ нормативен акт, подлежащ на съдебен контрол.

Относно противоречието на оспорените текстове от Правилника с нормативни актове от по-висока степен съдът намира следното:

Според протестиращия текст на чл. 5, ал. 1, т. 23 от Правилника Общинският съвет взема решение за предсрочно прекратяване пълномощията на общински съветник

при трайна невъзможност или системно неизпълнение на задълженията за повече от три месеца с мнозинство повече от две трети от общия брой на общинските съветници. Делътата протестирана т. 24 на чл. 5, ал. 1 от Правилника предвижда, че Общинският съвет взема решение за предсрочно прекратяване пълномощията на кмета на общината или кметовете на кметство при трайна невъзможност или системно неизпълнение на функциите си за повече от три месеца с мнозинство повече от две трети от общия брой на общинските съветници. Според чл. 24, ал. 1, т. 7 от Правилника пълномощията на общинския съветник се прекратяват предсрочно при извършване на административно-териториални промени, водещи до промяна на местожителството. Според чл. 118, ал. 1 от Правилника Общинският съвет с решение, взето с мнозинство повече от две трети от общия брой на съветниците прекратява предсрочно пълномощията на кмета на общината и на кмет на кметство в случаите при трайна невъзможност или когато е налице системно неизпълнение на функциите им за повече от шест месеца.

В действащата сега редакция на чл. 30, ал. 4 от ЗМСМА изчерпателно са посочени обстоятелствата, служещи като основания за предсрочно прекратяване пълномощията на общинския съветник, а чл. 42, ал. 1 от същия закон се отнася до също изчерпателно уредените обстоятелства за предсрочно прекратяване пълномощията на кметовете. В чл. 30, ал. 4 от ЗМСМА липсва основание „трайна невъзможност или системно неизпълнение на задълженията за повече от три месеца“, предвидено в чл. 5, ал. 1, т. 23 от Правилника, за предсрочно прекратяване пълномощията на общински съветник. В т. 6 на чл. 30, ал. 4 от ЗМСМА като основание е предвидено „трайна фактическа невъзможност да изпълнява задълженията си поради заболяване за повече от 6 месеца“, което не се покрива като смисъл и съдържание с предвиденото в чл. 5, ал. 1, т. 23 от Правилника. Предвиденото в чл. 24, ал. 1 от Правилника основание за предсрочно прекратяване пълномощията на общински съветник „при извършване на административно-териториални промени, водещи до промяна на местожителството“ противоречи на регламентираното в чл. 30, ал. 4, т. 7 от ЗМСМА основание - при извършване на административно-териториални промени, водещи до промяна на постоянния му адрес извън територията на общината. „Местожителство“ и „постоянен адрес“ не са идентични понятия, като за първото липсва легална дефиниция в действащия Закон за гражданската регистрация, а „постоянен адрес“ съгласно чл. 93, ал. 1 от ЗГР е адресът в населеното място, което лицето избира да бъде вписано в регистъра на населението. Съгласно ал. 6 на чл. 93 от ЗГР постоянният адрес на гражданите служи за упражняване или ползване на права или услуги в случаите, определени в закон или друг нормативен акт. В тази връзка следва да се посочи, че условията, на които трябва задължително да отговарят българските граждани - кандидати за кметове и общински съветници, са уредени в чл. 397, ал. 1 от Изборния кодекс. Едно от изискванията е да са живели най-малко през последните 6 месеца в съответното населено място. Понятието „живял най-малко през последните 6 месеца в съответното населено място“ по смисъла на чл. 397 е легално дефинирано в § 1, т. 5, б. „а“ от ДР на ИК - това е български гражданин, който има адресна регистрация по постоянен и настоящ адрес на територията на съответната община или кметство към дата 6 месеца преди датата на провеждане на изборите, като изискването за „постоянен и настоящ“ е императивно и кумулативно. Предвиденото в т. 24 на чл. 5, ал. 1 от Правилника основание за предсрочно прекратяване пълномощията на кмета на общината или кметовете на кметство, изразяващо се в „трайна невъзможност или системно неизпълнение на функциите си за повече от три месеца“, както и това по чл. 118, ал. 1 от Правилника – „при трайна невъзможност или когато е налице системно неизпълнение на функциите им за повече от шест месеца“, също не са посочени сред лимитативно уредените основания по чл. 42, ал. 1, т. 1-13 от ЗМСМА, при наличието на които пълномощията на кметовете се прекратяват предсрочно. В т. 2 на чл. 42, ал. 1 от

ЗМСМА като основание е предвидено „трайна фактическа невъзможност да изпълнява задълженията си за повече от 6 месеца поради заболяване“, което не покрива смисъла и съдържанието на основаниято, предвидено в чл. 5, ал. 1, т. 24 и чл. 118, ал. 1 от Правилника.

Както бе посочено, ЗМСМА урежда лимитативно основанията за предсрочно прекратяване пълномощията на общински съветници и кметове, поради което в Правилника по чл. 21, ал. 3 от ЗМСМА Общинският съвет нито е необходимо да преповтаря основанията, уредени в закона, нито има правомощието да предвижда други основания, непосочени в закона, и в това се изразява противоречието по смисъла на чл. 15, ал. 1 от ЗНА на протестираните разпоредби от Правилника с коментирания по-горе разпоредби от закона. В противоречие с разпоредби от ЗМСМА в протестираните и коментирани по-горе текстове от Правилника е предвидено, че предсрочното прекратяване пълномощията на общински съветници, респ. кметове, се извършва с решение на общинския съвет, прието с мнозинство повече от две трети от общия брой на общинските съветници. Съгласно чл. 30, ал. 6 и чл. 42, ал. 3 и 4 от ЗМСМА компетентността за предсрочно прекратяване пълномощията на общински съветник, респ. кмет, принадлежи на съответната общинска изборителна комисия, която се произнася с решение.

Съгласно протестираната разпоредба на чл. 17, ал. 1, т. 8 от Правилника председателят на общинския съвет упражнява контрол върху изразходваните средства, предвидени за издръжка на общинския съвет.

Правомощията на Председателя на общинския съвет са предмет на законова регламентация в разпоредбата на чл. 25 от ЗМСМА, като могат да бъдат диференцирани две групи функции - организационни /чл. 25, т. 1-5 от ЗМСМА/ и представителни /чл. 25, т. 6 от ЗМСМА/. Обект на изрична законова регламентация са и отношенията, свързани със съставянето, съдържанието, приемането, изпълнението, отчитането и контрола на общинските бюджети, включително и правомощията на органите на местно самоуправление и местна администрация при осъществяването на посочените дейности. Бюджетните отношения са публичноправни отношения и като такива подлежат на регулиране с императивни законови норми. Съгласно чл. 21, ал. 1, т. 6 от ЗМСМА компетентен да приема и изменя годишния бюджет на общината, както и осъществява контрол и приема отчета за изпълнението му, е общинският съвет, а според чл. 44, ал. 1, т. 5 от ЗМСМА кметът организира изпълнението на общинския бюджет. Въпросите, свързани с общинския бюджет и компетентността на отделните органи по отношение съставянето, внасянето, приемането, изпълнението, отчитането и контрола на бюджета на общината, намират детайлна уредба в Закона за публичните финанси /ЗПФ/. Съгласно чл. 7, ал. 5 от ЗПФ кметовете организират и ръководят съставянето, внасянето в общинския съвет и изпълнението на бюджетите на общините, а съгласно чл. 22, ал. 3 от ЗПФ общинските съвети и кметовете при съставянето, приемането и изпълнението на бюджетите на общините са задължени да спазват съответните фискални правила по този закон. Чл. 122, ал. 1 от ЗПФ регламентира, че изпълнението на общинския бюджет се организира от кмета на общината чрез кметовете на кметства, райони и чрез ръководителите на бюджетни звена, финансирани от и чрез общинския бюджет. Промени по общинския бюджет през бюджетната година и в размера на бюджетните взаимоотношения на общината с държавния бюджет се извършват при условията и по реда на този закон и на закона за държавния бюджет за съответната година, а промените по общинския бюджет, извън тези по чл. 56, ал. 2 от ЗПФ, се одобряват от общинския съвет, а кметът отразява промените по бюджета на общината, съответно по бюджетите на второстепенните разпоредители с бюджет към него /чл. 124, ал. 1, 2 и 4 от ЗПФ/. Съгласно чл. 140, ал. 1 от ЗПФ, кметът на общината изготвя годишния отчет за изпълнението на бюджета по показателите, по които е

приет, придружен с доклад, и го внася за приемане от общинския съвет, а според ал. 4 председателят на общинския съвет организира публично обсъждане на отчета по ал. 1 от местната общност, като оповестява датата на обсъждането най-малко 7 дни предварително на интернет страницата на общината и в местни средства за масово осведомяване. Публичното обсъждане се провежда по ред, определен от общинския съвет. Съгласно ал. 5 на чл. 140 от ЗПФ общинският съвет след обсъждането по ал. 4 приема отчета по ал. 1 не по-късно от 30 септември на годината, следваща отчетната година.

От прегледа на нормативната уредба се установява, че в рамките на така регламентираната от закона бюджетна процедура единственото правомощие на Председателя на общинския съвет се свежда до организирането на публичното обсъждане на годишния отчет за изпълнението на бюджета от местната общност. Видно е, че с императивни законови разпоредби са регламентирани правомощията на органа на местно самоуправление в лицето на общинския съвет и на органа на изпълнителната власт в лицето на кмета на общината във връзка със съставянето, внасянето, приемането, изпълнението отчитането и контрола на общинския бюджет, а така също и начинът на упражняване на тези правомощия, поради което е недопустимо с подзаконов нормативен акт да бъдат възлагани на Председателя на общинския съвет правомощия, определени от закона като изрична компетентност на друг орган. Вярно е, че общинският съвет е овластен от закона /чл. 21, ал. 1, т. 6 от ЗМСМА/ да осъществява контрол върху изпълнението на общинския бюджет, но не е налице възможност общинският съвет да делегира част от тези свои контролни правомощия на председателя на съвета.

Гореизложените доводи не се променят от факта, че с протестирната разпоредба на. 17, ал. 1, т. 8 от Правилника е предвидено председателят на общинския съвет да упражнява контрол върху изразходваните средства, само в частта, предвидена за издръжка на общинския съвет. Общинският съвет е орган на местното самоуправление, който няма статут на юридическо лице, няма самостоятелен бюджет, своя администрация и самостоятелен щат, в какъвто смисъл са разпоредбите на чл. 15, ал. 1 и чл. 29а, ал. 1 от ЗМСМА. Съгласно чл. 14 от ЗМСМА общината е юридическо лице, което има самостоятелен общински бюджет. Средствата, предвидени за издръжката на общинския съвет, представляват разходи за местни дейности и като такива са част от общинския бюджет съгласно чл. 45, ал. 1, т. 2 от ЗПФ. Разпоредител с бюджетни средства е кметът на общината, който организира изпълнението на общинския бюджет и отговаря за разходването на средствата.

От направения преглед на уредбата в ЗМСМА и ЗПФ следва изводът, че липсва законова разпоредба, предвиждаща Председателят на общинския съвет, било като собствено, било като делегирано от друг орган правомощие, да упражнява контрол върху изразходваните средства, предвидена за издръжка на общинския съвет, поради което и по отношение на протестирната разпоредба на. 17, ал. 1, т. 8 от Правилника се констатира противоречие по смисъла на чл. 15, ал. 2 от ЗНА с нормативни актове от по-висока степен, а именно ЗМСМА и ЗПФ.

По изложените съображения настоящият съдебен състав намира, че протестираните в настоящото производство текстове на чл. 5, ал. 1, т. 23 и 24, чл. 17, ал. 1, т. 8, чл. 24, ал. 1, т. 7 и чл. 118, ал. 1 от Правилника за организацията и дейността на Общинския съвет, неговите комисии и взаимодействието му с общинската администрация в Община Севлиево, приет с Решение № 244 от 26.07.2016 година на Общински съвет – Севлиево, са приети в предписаната от закона писмена форма, при липса на допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, от териториално и материално компетентен орган, при наличие на необходимите кворум и мнозинство, но в противоречие с норми от по-висок ранг,

посочени в мотивите на настоящото решение, поради което следва да бъдат отменени, каквото искане се съдържа в протеста.

Искането на протестиращата страна за присъждане на направени по делото разноски е своевременно направено и основателно предвид изхода на спора пред настоящата инстанция. Община Севлиево /предвид липсата на самостоятелен бюджет на общинския съвет и разпоредбите на чл. 15, ал. 1 и чл. 29а, ал. 1 от ЗМСМА/ следва да бъде осъдена да заплати в полза на протестиращата страна 20 /двадесет/ лева дължима и заплатена такса за съобщаване на оспорването в „Държавен вестник“ по реда на чл. 188 във връзка с чл. 181, ал. 1 от АПК.

Водим от горното и на основание чл. 193, ал. 1 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ чл. 5, ал. 1, т. 23 и 24, чл. 17, ал. 1, т. 8, чл. 24, ал. 1, т. 7 и чл. 118, ал. 1 от Правилника за организацията и дейността на Общинския съвет, неговите комисии и взаимодействието му с общинската администрация в Община Севлиево, приет с Решение № 244 от 26.07.2016 година на Общински съвет – Севлиево.

ОСЪЖДА Община Севлиево да заплати на Районна прокуратура – Севлиево сумата от 20 /двадесет/ лева разноски по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване и протест пред Върховен административен съд на Република България в четиринадесетдневен срок от съобщаването му на страните.

Решението, след влизането му в сила, да се разгласи по реда на чл. 194 от АПК.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/ не се чете

ЧЛЕНОВЕ:

1. /п/ не се чете

2. /п/ не се чете

**ВЯРНО С ОРГИНАЛА ПРИ
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД
ГАБРОВО**

27.08.2018
(дата на заверката)

Съдебен секретар: